

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 669

Doknr.
662163

Dato
25-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 31. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 299 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke medlem af udvalget Julius Graakjær Grantzau (ALT).

Spørgsmål nr. 299:

”Vil ministeren kommentere artiklen den 27. januar 2019 i Politiken ”Min afrikanske datter er uønsket i Danmark”, hvor Mads Tofte bl.a. beskriver konsekvenserne af, at der ikke er sket en opdatering af adoptionsloven, siden muligheden for at dobbelt statsborgerskab blev indført i Danmark, og vil ministeren redegøre for, hvorledes lovgivningen kan ændres, så Danmark anerkender adoptioner, som danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab lovligt foretager i deres andet hjemland, selv om de bor i Danmark på tidspunktet for adoptionen, samt tilkendegive om hun er indstillet på at ændre lovgivningen? Såfremt ministeren ikke er indstillet på at ændre lovgivningen, bedes dette uddybet.”

Svar:

Artiklen vedrører en konkret sag, som jeg finder det rigtigst ikke at kommentere på.

Jeg kan under henvisning til min besvarelse af 3. maj 2017 af UUI alm. del – spm. 682 generelt oplyse, at den, der har bopæl her i landet, kun kan adoptere efter reglerne i adoptionsloven, jf. adoptionslovens § 28, stk. 1. Reglen er udtryk for, at man på grund af de ofte meget betydelige forskelle mellem de danske og de udenlandske adoptionsregler har fundet det rimeligt at stille krav om, at en adoption med henblik på opfostring af et barn i Danmark gennemføres efter de danske regler om adoption.

Ifølge den danske adoptionslov skal enhver adoption være bedst for barnet. Derudover er det en betingelse for at gennemføre en adoption, at barnet skal opfores af adoptanterne, at der allerede er sket opfostring, eller at der foreligger en anden særlig grund til adoptionen, jf. adoptionslovens § 2.

Danmark har tiltrådt Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. Konventionen har til formål at opstille garantier for at sikre, at internationale adoptioner finder sted til barnets bedste og med respekt for de grundlæggende rettigheder, som er anerkendt i international ret.

Som konventionsland er Danmark forpligtet til at sikre, at alle adoptioner finder sted i overensstemmelse med konventionens principper, uanset om adoptionen sker fra et konventionsland eller fra et land, der ikke har ratificeret konventionen.

Konventionen opererer også med begrebet bopæl, ikke statsborgerskab.

Jeg kan desuden henvise til min besvarelse af 3. maj 2017 af UUI alm. del – svar på spm. 684. Det fremgår heraf, at Ankestyrelsen som udgangspunkt anerkender en udenlandsk adoption, hvis ansøgerne havde fast og varig tilknytning (domicil) til det pågældende land, hvor adoptionen er gennemført. Derudover skal adoptionen have retsvirkninger, der svarer til retsvirkningerne af en dansk adoption, og endelig må adoptionen ikke være åbenbart uforenelig med grundlæggende danske retsprincipper for adoption. Hvis Ankestyrelsen efter en konkret vurdering ikke kan anerkende en i udlandet gennemført adoption, er det muligt at anlægge et anerkendelsessøgsmål ved domstolene.

Jeg har ikke aktuelle planer om at ændre de danske regler på området. Adoptionsloven tager udgangspunkt i ansøgerens bopæl – ikke ansøgerens statsborgerskab. Reglerne om bopæl er med til at sikre, at en adoption til Danmark, når adoptanterne er bosat her, lever op til de etiske og juridiske krav, som fra dansk side og i konventionssammenhæng stilles til gennemførelsen af internationale adoptioner.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Bilag:

Bilag 1: UUI alm. del – svar på spørgsmål 682

Bilag 2: UUI alm. del – svar på spørgsmål 684